

Η μακαριότητα της άγνοιας

Αρχές του 20ου αιώνα. Μάθημα ανατομίας στο νεκροτομείο της οδού Μασσαλίας. Οι φοιτητές της ιατρικής στημένοι σύμφωνα με τη μόδα της εποχής, τους κανονισμούς αθλητά και τη μικροαστική προέλευσή τους. Γραφικότητα και περισπούδαστη έκφραση συνέλαβε ο φακός. Τα πρόσωπα του θιάσου έχουν

εκπληκτικές ομοιότητες. Κοντό κούρεμα, επιμελημένο μουστάκι, λευκό πουκάμισο με παπιγιόν ή γραβάτα, σκούρο κοστούμι και μακριά λευκή ποδιά. Περίφροντις αθλητά και μειδιών, ο πρωταγωνιστής εκπαιδευτής διαφέρει στο ότι φορά σταυρωτή μπλούζα. Το πτώμα παρουσιάζεται με εκφραστικό επίσης «μειδιάμα», παρά το γεγονός ότι σούρωσε μέσα στη φορμόλη. Το τοπίο συμπληρώνεται από τα μακριά περιβραχιόνια που προστατεύουν τα ρούχα των νεαρών Ασκληπιιάδων από τη βρωμιά. Και τα χέρια; Τα χέρια είναι γυμνά. Για να πιάνουν ελεύθερα.... Να ασκούν την αφή μαζί με τη δεξιότητα. Ενδέχεται να μην έχουν διδαχθεί ακόμα τη σπουδαιότητα της αντισηψίας. Ότι είναι ανήμποροι να προστατευθούν και να προστατεύσουν, παρά τη σχολαστικότητα με την οποία προσέχουν την εμφάνισή τους.

Από το βιβλίο του Ν. Πολίτη: «Η Ελλάδα του μόχθου 1900-1960» Εκδόσεις Ριζαρείου Ιδρύματος - Στ. Νιάρχου 2005, σελ. 241